

„Mindent megtöltött az angyali szárnyverdesés”

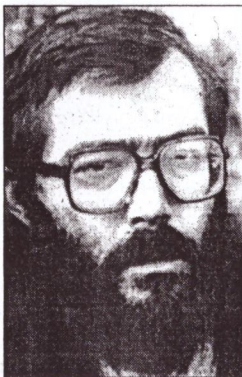
Toldala

Baka István 50 éves – tudatja a születésnap rendezvényekre szóló meghívó.

Lenne... mondjuk hangtalan.

Ám... „Én itt vagyok”

hé!, integet és pipára gyújt. „Lapozz föl engem”, képzeljétek tovább, örüljétek velem *A korinthuszi menyasszony* tisztán megszólaltatott igazán, azon, hogy haza is eljutott úgy, ahogy *Merő Béla* hitelesíti: „Ez a szomorújáték a kihagyott lehetőségek drámája. Benne a lány, az eszményi nő, kamaszkorunk elérhetetlen szerelme, az ideák világából megjelenő

tökély, szellemalak az örök és szenvedélyes szerelem jelképe – »Lehetőség«. *S mi... a lehetőséget kihagyó, a szerelmet és eszméinket önös érdekből, félelemből és gyávaságból eláruló, a soha vissza nem térő alkalmat fel nem ismerő vándorok vagyunk.*” És boldogtalan határainkat tudva örüljétek Móser Zoltán fényképfestményein, lássátok, hogy szétszedhető, átrendezhető használható(!) albumkönyvből rajtam átszűrve ott fénylik a városunk, amelyben századok óta és majdan ott vagyunk mind, mi vándorok. Ez Zoltán ragaszkodása: „*Mi volt kettőnk között az azonosság? – gondolkodtam el. Mivel annyira különbözőek voltunk, könnyű ezt felsorolni. Én kettőt tudtam összeszámolni: mindketten (két év eltéréssel) Szekszárdon születünk és a szépnagyanyánk mindkettőnknek lenygel volt. De azért van egy harmadik is, ám erről inkább csak szemérmesen beszél az ember.*”

Így vagy úgy, vagy amúgy, de ragaszkodtunk szülőföldünkhöz. De azt hiszem, ez közös Illyés Gyulával és Mészöly Miklóssal is, akiről hasonló albumot készítettem

Ezért Baka Istvánról szóló mostani könyvecskémmel együtt *e hármat el is nevezném Tolnai triptichonnak.*” És Mészölyé: „*Baka Istvánt lelki éghajlata predesztinálta a barátságra, hűségre. Ezért nem tudott elszakadni Szekszárdtól, ahová nemcsak családi kötelékek fűzték, hanem a gyermekkor és ifjúság emlékei, ez kiszakíthatatlanul visszacseng verseiből.*” Hát akkor gyűrünk! Ki a Csörge-tóra, fel a Bartinába, le a Korzóra, be a sörkertbe egy pikolóra, ki a főpályaudvarra a vicinális elé! Szálljunk a platánsoron végig. Gyertek mind!

A sétaterti pavilonban a fúvósok játszanak, a művelődési házból zongoraszó hallatszik, Lányi gyakorol..., várjátok, majd én intek a lánynak, akit ti se mertek megszólítani... Befutott a vonat!

Baka István hazaérkezett.

NÉMETH JUDIT

A megyei könyvtár, a közművelődési iroda, a művelődési ház és a város önkormányzata szervezésében az 1995-ben elhunyt költőre emlékeztek Szekszárdon, május 4-én.

„*Látom magamban...*” Móser Zoltán íróportré-fotókiállítását Mészöly Miklós író nyitotta meg.

Móser Zoltán *Szavak és képek Baka Istvánról*–Baka Istvánnak című fotóalbuma bemutatóján a szerzővel Gacsályi József, a szerkesztő beszélgetett.

15 és 19 órakor Baka István *A korinthuszi menyasszony* című szomorújátékát adta elő a Zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház társulata, Jurina Beáta, Baj László, Bárdos Margit, Kiss J. Csaba és György János. Rendezte: Merő Béla.

A színházi estet meghitt beszélgetés zárta.